Parlament Europejski
2024-2029

Komisja Rybołówstwa

2024/2126(INI)

16.12.2025

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie wpływu wdrożenia dyrektywy 2014/89/UE w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich na rybołówstwo w wybranych obszarach połowowych i basenach morskich
(2024/2126(INI))

Komisja Rybołówstwa

Sprawozdawczyni: Stéphanie Yon-Courtin

SPIS STREŚCI

Strona

UZASADNIENIE – STRESZCZENIE FAKTÓW I USTALENIA 3

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 5

ZAŁĄCZNIK: WYKAZ PODMIOTÓW, OD KTÓRYCH SPRAWOZDAWCA OTRZYMAŁ INFORMACJE 14

UZASADNIENIE – STRESZCZENIE FAKTÓW I USTALENIA

Ustalenia dotyczące wdrożenia dyrektywy

Nierównomierne postępy i wyzwania związane z zarządzaniem:
Wdrożenie dyrektywy w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich (PPOM) było nierównomierne i niekompletne. Treść planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich różni się znacznie między państwami członkowskimi ze względu na różne podejścia do wiążącego charakteru planów i zarządzania nimi.

Wpływ na rybołówstwo i akwakulturę:
Dyrektywa w sprawie PPOM nie przyniosła znaczących korzyści dla rybołówstwa. Działalność połowowa napotyka problemy w postaci ograniczeń przestrzennych, konkurencyjnych sposobów wykorzystania, konieczności przemieszczania flot i zwiększonej presji na pozostałe łowiska. Szczególnie podatne na zagrożenia jest rybołówstwo łodziowe. Sektor akwakultury odnotował nieznaczną poprawę, ale nadal boryka się z uciążliwymi procedurami wydawania zezwoleń, brakiem specjalnych stref i niespójnym uznawaniem w państwach członkowskich.

Zaangażowanie zainteresowanych stron i wymiar społeczny:
Chociaż zaangażowanie zainteresowanych stron poprawiło się, pozostaje ograniczone. Rybacy i społeczności nadbrzeżne ubolewają nad brakiem wczesnego i znaczącego zaangażowania w procesy PPOM w porównaniu z silniejszymi sektorami, takimi jak energia z morskich źródeł odnawialnych i żegluga.

Luki w gromadzeniu danych i bariery techniczne:
Na skuteczne wdrażanie PPOM wpływa brak zharmonizowanych danych oraz wystarczających zasobów do gromadzenia danych i badań, co utrudnia stosowanie podejścia ekosystemowego i odpowiednie włączenie rybołówstwa i akwakultury do ram PPOM.

Koordynacja transgraniczna:
Współpraca między państwami członkowskimi i z państwami trzecimi pozostaje ograniczona. Chociaż działania takie jak Inicjatywa na rzecz basenu Morza Północnego (GNSBI) stanowią pozytywne kroki, nadal brakuje szerszego planowania transgranicznego i opartego na basenach morskich.

Zalecenia sprawozdawczyni

Wzmocnienie spójności legislacyjnej:
Dyrektywa w sprawie PPOM musi być lepiej dostosowana do powiązanego prawodawstwa UE, w szczególności do dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, WPRyb i ramowej dyrektywy wodnej, aby zapewnić spójne i skuteczne wdrażanie.

Zrównoważone podejście oparte na wielorakim zastosowaniu:
W PPOM należy przyjąć podejście oparte na wielorakim zastosowaniu, które pozwala ograniczyć konflikty i dopilnować, aby rybołówstwo i akwakultura nie były wykluczone z przestrzeni morskiej. Należy ustanowić strefy priorytetowe dla rybołówstwa i akwakultury, w miarę możliwości dostosowane do różnych segmentów floty i akwenów morskich,

z uwzględnieniem solidnych ocen naukowych i społeczno-gospodarczych.

Inkluzywne zarządzanie i zaangażowanie zainteresowanych stron:
Państwa członkowskie powinny zapewnić systematyczne i wczesne zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron, w tym rybaków zajmujących się rybołówstwem łodziowym i społeczności nadbrzeżnych. Należy propagować modele współzarządzania, a także rozwój lokalny kierowany przez społeczność i lokalne grupy działania.

Współpraca transgraniczna i współpraca w ramach basenów morskich:
Komisja i państwa członkowskie powinny przejść z planów krajowych na strategie na rzecz basenów morskich, opracować ramy planowania makroregionalnego i zacieśnić współpracę z sąsiednimi państwami nadbrzeżnymi.

Inwestycje w dane i badania naukowe:
Należy przeznaczyć znaczne zasoby na gromadzenie danych i badania naukowe. Lepsze dane umożliwią planowanie oparte na dowodach i zapewnią miejsce rybołówstwa i akwakultury w ramach PPOM.

Przegląd dyrektywy w sprawie PPOM:
Przyszły akt o wszechoceanie powinien doprowadzić do przeglądu dyrektywy w sprawie PPOM i ustanowić spójne ramy w celu poprawy koordynacji między istniejącymi przepisami, wprowadzenia bardziej wiążących i wymiernych celów oraz poprawy planowania przestrzennego obszarów lądowych i morskich.

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wpływu wdrożenia dyrektywy 2014/89/UE w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich na rybołówstwo w wybranych obszarach połowowych i basenach morskich
(2024/2126(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającą ramy planowania przestrzennego obszarów morskich[1] (dyrektywa w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich lub dyrektywa w sprawie PPOM),

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej)[2],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE[3] (rozporządzenie w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1004[4],

– uwzględniając dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory[5] (dyrektywa siedliskowa),

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. sprawie ochrony dzikiego ptactwa[6] (dyrektywa ptasia),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 czerwca 2025 r. pt. „Europejski pakt na rzecz wszechoceanu” (COM(2025)0281),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie wpływu morskich farm wiatrowych i innych systemów energii ze źródeł odnawialnych na sektor rybołówstwa[7],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 maja 2023 r. w sprawie współzarządzania rybołówstwem w UE i wkładu sektora rybołówstwa we wdrażanie środków

[1] Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 135, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj.
[2] Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
[3] Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
[4] Dz.U. L 247 z 13.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj.
[5] Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.
[6] Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.
[7] Dz.U. C 99 z 1.3.2022, s. 88.

zarządzania[8],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 stycznia 2024 r. w sprawie aktualnej sytuacji w zakresie wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa i przyszłych perspektyw[9],

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 maja 2021 r. pt. „Strategiczne wytyczne dotyczące bardziej zrównoważonej i konkurencyjnej akwakultury w UE na lata 2021–2030” (COM(2021)0236),

– uwzględniając briefing pt. „Fisheries in maritime spatial planning” [Rybołówstwo w planowaniu przestrzennym obszarów morskich] opublikowany w październiku 2025 r. przez Dyrekcję Generalną Parlamentu Europejskiego ds. Analiz Parlamentarnych,

– uwzględniając badanie pt. „Implementation of the Maritime Spatial Planning Directive: Impact on fisheries in selected fishing areas and sea basins” [Wdrożenie dyrektywy w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich: wpływ na rybołówstwo na wybranych obszarach połowowych i w basenach morskich] opublikowane w grudniu 2025 r. przez Dyrekcję Generalną Parlamentu Europejskiego ds. Analiz Parlamentarnych,

– uwzględniając art. 55 Regulaminu oraz art. 1 ust. 1 lit. e) i załącznik 3 do decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. dotyczącej procedury udzielania zgody na sporządzanie sprawozdań z własnej inicjatywy,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A10-0000/2025),

A. mając na uwadze, że zwiększona konkurencja o dostęp do przestrzeni morskiej ze strony różnych rodzajów działalności i sektorów, takich jak: rybołówstwo, akwakultura, transport morski, żegluga, energia z morskich źródeł odnawialnych, ochrona przyrody, turystyka przybrzeżna, podwodne kable i rurociągi lub obrona, prowadzi do nasilenia konfliktów związanych z wykorzystaniem przestrzeni morskiej;

B. mając na uwadze, że unijna dyrektywa w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich ustanawia wspólne ramy dla państw członkowskich w zakresie organizacji sposobów wykorzystania ich wód morskich oraz ma na celu propagowanie zrównoważonego wzrostu w gospodarce morskiej i ograniczenie konfliktów między sektorami;

C. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie PPOM przyczynia się do ochrony środowiska przez propagowanie zrównoważonego wykorzystania przestrzeni morskiej i stanowi, że państwa członkowskie muszą stosować podejście ekosystemowe;

D. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie PPOM jest ściśle powiązana z wdrażaniem innych przepisów UE i międzynarodowych instrumentów prawnych, takich jak: dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej, rozporządzenie w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, dyrektywa siedliskowa i dyrektywa ptasia, ramowa dyrektywa wodna[10] oraz globalne ramy różnorodności biologicznej z Kunmingu/Montrealu;

[8] Dz.U. C, C/2023/1060, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1060/oj.
[9] Dz.U. C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.
[10] Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy

E. mając na uwadze, że po przyjęciu dyrektywy w sprawie PPOM 22 państwa członkowskie posiadające linię brzegową zostały zobowiązane do wyznaczenia właściwych organów do 2016 r. oraz do przyjęcia krajowych planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich dla swoich wód morskich do 31 marca 2021 r.;

F. mając na uwadze, że dotychczas 20 z 22 państw członkowskich posiadających linię brzegową przyjęło plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, a wiele z nich obecnie przeprowadza ich przegląd;

G. mając na uwadze, że przy opracowywaniu planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich państwa członkowskie muszą uwzględniać aspekty środowiskowe, gospodarcze i społeczne oraz aspekty bezpieczeństwa, wzajemne oddziaływanie lądu i morza oraz współpracę transgraniczną, a także zapewnić zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron;

H. mając na uwadze, że poziom wdrożenia dyrektywy w sprawie PPOM różni się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich ze względu na różnice w strukturach administracyjnych i strukturach zarządzania, mających postać systemów bardziej lokalnych lub bardziej scentralizowanych;

I. mając na uwadze, że plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich różnią się znacznie pod względem charakteru i treści, ponieważ dyrektywa w sprawie PPOM nie jest wiążąca i pozostawia państwom członkowskim znaczną elastyczność co do jej wdrożenia;

J. mając na uwadze, że ogromnie potrzebne jest planowanie przestrzenne obszarów morskich (PPOM) na obszarach o dużej koncentracji działalności i ograniczonej przestrzeni morskiej, takich jak kanał La Manche lub Morze Bałtyckie;

K. mając na uwadze, że sektory rybołówstwa i akwakultury znajdują się pod presją ze strony wschodzących sektorów niebieskiej gospodarki (takich jak energia z morskich źródeł odnawialnych) i podlegają środkom ochrony środowiska morskiego;

L. mając na uwadze, że coraz większa utrata łowisk prowadzi do przemieszczania działalności połowowej, zwiększonej presji połowowej i konkurencji między flotami oraz zaniku niektórych segmentów, zwłaszcza w rybołówstwie łodziowym;

M. mając na uwadze, że obszary morskie i przybrzeżne odczuwają skutki zmiany klimatu, zanieczyszczenia i odpadów morskich, co ma również wpływ na działalność związaną z morzem, morską różnorodność biologiczną i zasoby rybne;

N. mając na uwadze, że pracownicy sektora morskiego, tacy jak rybacy, mogą być narażeni na pewne zagrożenia lub niebezpieczeństwa związane z bezpieczeństwem statków lub niektórymi rodzajami nielegalnego handlu na szlakach morskich;

O. mając na uwadze, że w wielu planach zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich zawarto jedynie przestrzenie morskie i nie uwzględniono wzajemnego

---

wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

oddziaływania lądu i morza;

P. mając na uwadze, że podejście ekosystemowe jest wdrożone w niewystarczającym stopniu lub nie istnieje, ponieważ wiele państw członkowskich ma trudności ze stosowaniem go w praktyce i z dostosowaniem wymogów dyrektywy w sprawie PPOM do wymogów innych przepisów, takich jak WPRyb lub dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej;

Q. mając na uwadze, że gromadzenie i harmonizacja danych mają kluczowe znaczenie dla określenia, w jaki sposób rybołówstwo i akwakultura są uwzględniane w planowaniu przestrzennym obszarów morskich;

Wdrożenie dyrektywy w sprawie PPOM oraz jej wpływ na rybołówstwo i akwakulturę

1. podkreśla, że chociaż dyrektywa w sprawie PPOM zapewnia odpowiednie międzysektorowe ramy współpracy, państwa członkowskie wdrożyły ją nierównomiernie;

2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niektóre państwa członkowskie są na zaawansowanym etapie wdrażania dyrektywy w sprawie PPOM dzięki zintegrowanym strategiom krajowym, specjalnym organom i planom działania dla poszczególnych basenów morskich;

3. zauważa, że plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich są prawnie wiążące w niektórych państwach członkowskich, a w innych mają charakter doradczy; podkreśla, że wdrożenie w państwach członkowskich jest często utrudnione przez segmentację instytucjonalną, fragmentaryczne zarządzanie i nieodpowiednie mechanizmy prawne;

4. podkreśla, że wdrażanie i skuteczność PPOM różni się znacznie w poszczególnych regionach morskich UE, przy czym niektóre regiony, takie jak Morze Bałtyckie lub Morze Północne, są w dużej mierze objęte planami zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, a inne, takie jak Morze Śródziemne, są objęte planami w znacznie mniejszym stopniu;

5. z zadowoleniem przyjmuje Inicjatywę na rzecz basenu Morza Północnego (GNSBI), która skupia państwa członkowskie i państwa niebędące członkami UE w celu osiągnięcia większej zgodności i koordynacji planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich;

6. podkreśla, że inicjatywy transgraniczne pozostają ograniczone i że brakuje skutecznej koordynacji, co utrudnia wysiłki na rzecz sprostania wspólnym wyzwaniom we wzajemnie połączonych regionach morskich; ubolewa nad trudnościami we współpracy w zakresie PPOM między państwami członkowskimi a państwami niebędącymi członkami UE, w szczególności sąsiadującymi państwami nadbrzeżnymi;

Korzyści płynące z planowania przestrzennego obszarów morskich dla rybołówstwa i akwakultury

7. ubolewa, że obecne ramy prawne PPOM nie przyniosły oczekiwanych korzyści dla rybołówstwa; zauważa, że PPOM nie przyczyniło się znacząco do poprawy

przewidywalności i stabilności działalności połowowej; podkreśla brak wymiernych wskaźników dla rybołówstwa w PPOM;

8. podkreśla, że chociaż ramy prawne PPOM przynoszą marginalne korzyści dla akwakultury, potrzebne są ulepszenia w zakresie wyznaczania przestrzeni morskiej, uznawania sektora, spójności transgranicznej, pewności prawa i wydawania licencji;

9. podkreśla, że cel, jakim jest minimalizacja konfliktów między różnymi sektorami i użytkownikami morza, nie został w znacznym stopniu osiągnięty, zwłaszcza w odniesieniu do rybołówstwa i akwakultury;

10. podkreśla, że charakter konfliktu o wykorzystanie przestrzeni morskiej różni się w zależności od rodzaju działalności w zakresie rybołówstwa i akwakultury, a te rodzaje działalności mogą również konkurować ze sobą o przestrzeń morską; podkreśla, że główne konflikty wpływające na rybołówstwo to utrata łowisk z powodu wyłączenia stref morskich, ograniczenia dostępu, konkurencja o dostęp i fragmentacja przestrzenna, natomiast główne konflikty wpływające na akwakulturę to nakładanie się stref, kwestie środowiskowe i konkurencja w zakresie połowów;

11. podkreśla, że w rybołówstwie nie korzysta się z obszarów priorytetowych lub specjalnych i często połowy muszą być prowadzone na nieprzydzielonej przestrzeni morskiej; zauważa, że chociaż akwakultura jest zasadniczo bardziej odpowiednia dla obszarów zastrzeżonych, podejścia różnią się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich, a procedury wydawania licencji są często uciążliwe;

12. podkreśla, że chociaż niektóre państwa członkowskie ustanowiły strefy wielorakiego zastosowania, podejście to jest wdrażane głównie w drodze podejścia opartego na projektach; podkreśla, że podejście oparte na wielorakim zastosowaniu okazuje się bardzo trudne do wdrożenia w przypadku niektórych rodzajów działalności, w szczególności rybołówstwa, ochrony różnorodności biologicznej i energii z morskich źródeł odnawialnych; zauważa, że podejście oparte na wielorakim zastosowaniu budzi również obawy związane z ubezpieczeniem i bezpieczeństwem rybaków i pracowników sektora akwakultury;

13. z zadowoleniem przyjmuje udane przykłady kolokacji działalności, takich jak stała lub pływająca infrastruktura morskiej energii wiatrowej, która może być również wykorzystywana do rozwoju akwakultury i hodowli skorupiaków, siedlisk fauny i flory morskiej lub działań regeneracyjnych;

14. podkreśla, że koordynacja lądowo-morska pozostaje krytyczną słabością we wdrażaniu PPOM;

Zaangażowanie zainteresowanych stron i gromadzenie danych

15. podkreśla, że zaangażowanie zainteresowanych stron i społeczności przybrzeżnych w proces PPOM wzrosło, ale pozostaje ograniczone; wyraża ubolewanie, że zaangażowanie to często nie obejmuje wczesnego i formalnego zaangażowania i konsultacji, przez co daje ograniczone możliwości rzeczywistego wpływu na decyzje dotyczące planowania;

16. odnotowuje w niektórych państwach członkowskich dobre przykłady udziału

zainteresowanych stron, takie jak konsultacje krajowe i procesy partycypacyjne; ubolewa jednak nad brakiem wiążących przepisów dotyczących udziału zainteresowanych stron; zauważa, że utrudnia to udział rybaków i pracowników sektora akwakultury w konsultacjach i procesach decyzyjnych;

17. podkreśla, że rybołówstwo i akwakultura są często przyćmione przez inne, silniejsze lub ważniejsze gospodarczo sektory takie jak energia z morskich źródeł odnawialnych; ubolewa nad faktem, że niektóre sektory i podmioty często omijają procesy konsultacji kosztem mniej zorganizowanych podmiotów takich jak rybacy zajmujący się rybołówstwem łodziowym;

18. ubolewa nad brakiem zharmonizowanych i porównywalnych danych na temat stanu oceanów i mórz, zasobów rybnych i wpływu zmiany klimatu, a także nad brakiem odpowiednich danych społeczno-gospodarczych; podkreśla brak harmonizacji między systemami gromadzenia danych w państwach członkowskich;

19. podkreśla, że niedopasowanie danych, np. niekompatybilne geoprzestrzenne poziomy bazowe, oraz niedopasowanie czasowe, np. różne cykle przeglądu planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, utrudniają wdrażanie spójnego planowania przestrzennego obszarów morskich i podejścia ekosystemowego;

Zalecenia

20. podkreśla, że potrzeba bardziej całościowego podejścia i lepszej koordynacji między odpowiednimi przepisami UE, w szczególności między dyrektywą w sprawie PPOM a dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej, co zapewni spójne i skuteczne wdrażanie planowania przestrzennego obszarów morskich;

21. uważa, że plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich powinny lepiej odzwierciedlać potrzeby przestrzenne, środowiskowe i społeczno-gospodarcze, a także specyfikę poszczególnych basenów morskich; podkreśla, że państwa członkowskie powinny wzmocnić koordynację między organami odpowiedzialnymi za użytkowanie gruntów a organami morskimi przy opracowywaniu i wdrażaniu planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich;

22. apeluje o wdrożenie zrównoważonego, opartego na wielorakim zastosowaniu podejścia do planowania przestrzennego obszarów morskich w celu zminimalizowania negatywnego wpływu na rybołówstwo i akwakulturę oraz dopilnowania, aby działalność ta nie została wykluczona z przestrzeni morskiej; uważa, że rozwój niektórych rodzajów działalności związanych z niebieską gospodarką nie może odbywać się kosztem produkcji żywności pochodzenia morskiego, suwerenności żywnościowej i ochrony różnorodności biologicznej mórz;

23. podkreśla potrzebę zwiększenia wsparcia dla rybołówstwa w ramach PPOM; popiera ustanowienie jasnych stref przestrzennych i stref priorytetowych dla rybołówstwa, dostosowanych do różnych segmentów floty i zasobów rybnych oraz basenów morskich, a także opartych na solidnych ocenach naukowych i społeczno-gospodarczych;

24. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w dalszym ciągu włączały akwakulturę i hodowlę skorupiaków do PPOM oraz by uznały usługi ekosystemowe zapewniane

przez akwakulturę o niskim poziomie troficznym; apeluje o wyznaczenie w ramach PPOM specjalnych obszarów morskich dla stref rozwoju akwakultury; apeluje o ułatwienie procedur wydawania licencji i zmniejszenie barier regulacyjnych dla rozwoju tego rodzaju działalności;

25. podkreśla potrzebę przejrzystego zarządzania PPOM z udziałem wielu zainteresowanych stron; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły wczesny, systematyczny, znaczący i stały udział odpowiednich zainteresowanych stron w procesach PPOM i w ich ostatecznych wynikach oraz by uwzględniły w procesie decyzyjnym przejrzyste informacje zwrotne na temat sposobu wykorzystania wkładu zainteresowanych stron; apeluje o sprawiedliwe traktowanie wszystkich zainteresowanych stron i społeczności przybrzeżnych;

26. uważa, że modelem zarządzania i podejmowania decyzji w PPOM powinno być współzarządzanie; podkreśla korzyści płynące z tego modelu, który pozwala na bezpośrednie zaangażowanie zainteresowanych stron, lepsze zarządzanie zasobami rybnymi, wymianę najlepszych praktyk i podejście dostosowane do lokalnych realiów;

27. zwraca uwagę na korzyści dla wdrażania PPOM na szczeblu lokalnym płynące ze struktur oddolnych, takich jak rozwój lokalny kierowany przez społeczność i lokalne grupy działania;

28. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wspierały budowanie zdolności zainteresowanych stron, w szczególności rybaków zajmujących się rybołówstwem łodziowym i ich organizacji oraz społeczności przybrzeżnych, dzięki czemu będą one lepiej przygotowane do udziału w konsultacjach publicznych i procesach decyzyjnych związanych z PPOM;

29. podkreśla, że przy wyznaczaniu obszarów na potrzeby energii z morskich źródeł odnawialnych lub ochrony ekosystemów morskich należy uwzględniać wpływ na rybołówstwo i akwakulturę; podkreśla potrzebę systematycznego przeprowadzania ocen skumulowanego oddziaływania na środowisko i skumulowanych skutków społeczno-ekonomicznych oraz konieczność dopilnowania, aby zainteresowane podmioty, w szczególności rybacy w przypadku projektów morskich farm wiatrowych, byli informowani z wyprzedzeniem i obowiązkowo objęci konsultacjami przed podjęciem decyzji; apeluje w związku z tym o przeprowadzanie ocen skutków istniejących morskich farm wiatrowych dla stanu zasobów rybnych;

30. wzywa Komisję, aby wspierała bardziej transgraniczne i oparte na basenach morskich podejście do planowania przestrzennego obszarów morskich przez propagowanie istniejących inicjatyw takich jak GNSBI; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wraz z sąsiadującymi państwami nadbrzeżnymi zaangażowały się w regionalne platformy wspólnego zarządzania, wzorując się na Komisji Ochrony Środowiska Morskiego Bałtyku (znanej również jako komisja helsińska lub HELCOM);

31. wzywa państwa członkowskie, aby przeszły z planów krajowych na plany koncentrujące się w większym stopniu na basenach morskich oraz by opracowały, w stosownych przypadkach, strategię planowania makroregionalnego, w tym wspólne plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich; wzywa państwa członkowskie i państwa niebędące członkami UE, zwłaszcza sąsiednie państwa nadbrzeżne, aby pogłębiły współpracę w zakresie planowania przestrzennego obszarów

morskich;

32. apeluje, aby do planowania przestrzennego obszarów morskich włączyć działania na rzecz łagodzenia zmiany klimatu i rozwiązania oparte na zasobach przyrody w celu rozwiązania problemów mających wpływ na rybołówstwo i akwakulturę, takich jak: erozja obszarów przybrzeżnych, wzrost temperatur, zakwaszenie oceanów i zanieczyszczenie;

33. podkreśla, że należy przeznaczyć znaczne zasoby na gromadzenie danych i badania naukowe, a także na usprawnienie wymiany danych i koordynacji między państwami członkowskimi; uważa, że bardziej znormalizowane i zharmonizowane dane i metodologie pomogą zapewnić miejsce rybołówstwa i akwakultury w PPOM; podkreśla w związku z tym potrzebę opracowania i aktualizacji danych naukowych dotyczących wpływu zmiany klimatu na zasoby rybne, w szczególności pod względem zmian w stadach ryb lub ich przemieszczania się;

34. wzywa Komisję, by ściśle monitorowała wdrożenie dyrektywy w sprawie PPOM; uważa, że następne sprawozdanie z oceny dyrektywy w sprawie PPOM powinno koncentrować się na skutkach przestrzennych dla rybołówstwa i akwakultury, zaangażowaniu zainteresowanych stron i współpracy transgranicznej oraz zawierać zalecenia dotyczące tego, w jaki sposób dyrektywa w sprawie PPOM mogłaby przynieść lepsze wyniki pod względem zrównoważenia środowiskowego, społecznego i gospodarczego;

35. wzywa Komisję, by skonsolidowała europejską platformę planowania przestrzennego obszarów morskich dzięki dostarczeniu przykładów projektów PPOM, narzędzi mapowania oraz dobrych praktyk; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do szerszego wykorzystania tej platformy przy opracowywaniu planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich;

36. popiera przegląd dyrektywy w sprawie PPOM w ramach „aktu o wszechoceanie” oczekiwanego w 2026 r.; uważa, że w ramach tego przeglądu należy ustanowić spójne ramy w celu poprawy koordynacji między obowiązującymi przepisami a ramami regulacyjnymi przez uproszczenie nakładających się przepisów, dostosowanie celów, wprowadzenie bardziej wiążących i wymiernych celów w planach zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, poprawę spójności między planowaniem przestrzennym obszarów morskich i lądowych oraz ustanowienie narzędzi wspólnego zarządzania; uważa, że w ramach przeglądu dyrektywy w sprawie PPOM należy również pogłębić podejście transgraniczne oparte na wielorakim zastosowaniu oraz zaangażowanie zainteresowanych stron;

37. uważa, że zbliżającemu się przeglądowi dyrektywy w sprawie PPOM powinno towarzyszyć opracowanie planu działania i przeznaczenie na ten cel specjalnych środków finansowych, zwłaszcza w kolejnych wieloletnich ramach finansowych;

38. wzywa Komisję, by w pełni uwzględniła PPOM przy opracowywaniu wizji rybołówstwa i akwakultury na 2040 r. oraz by powiązała te inicjatywy z wnioskiem z oceny wspólnej polityki rybołówstwa;

°

° °

39. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządom i parlamentom państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK: WYKAZ PODMIOTÓW, OD KTÓRYCH SPRAWOZDAWCA OTRZYMAŁ INFORMACJE

Zgodnie z art. 8 załącznika I do Regulaminu sprawozdawczyni oświadcza, że ujęła w swoim sprawozdaniu informacje dotyczące kwestii związanych z tematem, które otrzymała podczas sporządzania projektu sprawozdania od następujących przedstawicieli grup interesu objętych zakresem porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości[1] lub od następujących przedstawicieli organów publicznych państw trzecich, w tym ich misji dyplomatycznych i ambasad:

1. Przedstawiciele grup interesu objęci zakresem porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości
– Seas at Risk – WWF European Policy Office – Comité National des Pêches Maritimes et des Élevages Marins – Comité National de la Conchyliculture – European Molluscs' Producers Association – Régions de France – North Sea Advisory Council – European Commission's DG for Maritime Affairs and Fisheries (MARE) – Federation of European Aquaculture Producers (FEAP) – Fórum Oceano – IUCN
2. Przedstawiciele organów publicznych państw trzecich, w tym ich misji dyplomatycznych i ambasad

Powyższy wykaz został sporządzony na wyłączną odpowiedzialność sprawozdawczyni.

Gdy osoby fizyczne są wymienione w wykazie z imienia i nazwiska, zidentyfikowane poprzez swoją funkcję lub wymienione z imienia i nazwiska wraz z podaniem ich funkcji, sprawozdawczyni oświadcza, że przedstawiła tym osobom fizycznym Oświadczenie o ochronie prywatności w Parlamencie Europejskim nr 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), w którym określono warunki mające zastosowanie do przetwarzania danych osobowych tych osób oraz prawa związane z takim przetwarzaniem.

[1] Porozumienie międzyinstytucjonalne z 20 maja 2021 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości (Dz.U. L 207 z 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).